

COLOFON

noordvaarder

Officieel orgaan van "Abel Tasman", Vereniging van Oud-Leerlingen van de Zeevaartscholen van Delfzijl en Groningen
Opgericht: 18 november 1961
Ingeschreven bij K.v.K. Veendam onder nummer 37890
Postadres: Ver. Abel Tasman, Postbus 160, 9930 AD Delfzijl
www.abeltasmanweb.nl
secretariaat@abeltasmanweb.nl

Bestuur

E.J. Hoekstra (voorzitter)
R. van Doorn (vice-voorzitter)
M.T. de Vries (1^e secretaris)
S. Hassing (2^e secretaris)
G.W. Zomerdijk (1^e penningmeester)
H.J. Harink (2^e penningmeester)
A.H. Lammers (lid/ledenadministratie)
E-mail: a.h.lammers65@gmail.com

Contributie (per jaar)

€ 33,- voor leden in Nederland
€ 44,- voor leden buiten Nederland
Automatische incasso geeft een korting van respectievelijk € 3,- of € 4,-

Bankrelaties

Contributies: NL82INGB0001726793

Redactie

G.J. Altna, W.B. Grund, S.A. Has, S. Hassing,
M. van Helvoirt, W. Krispijn, H.C. de Man, J.C. Ulrich,
H. Zuur.

Redactieadres

Ver. Abel Tasman
Postbus 160, 9930 AD Delfzijl
E-mail: secretariaat@abeltasmanweb.nl

ISSN

1566-0087

Eindredactie

Arno Dirkzwager

Realisatie

Yellow & Finch Publishers
Pres. Rooseveltlaan 739, 4383 NG Vlissingen
Tel.: 0118-473 398
E-mail: info@ynfpublishers.com
www.ynfpublishers.com

Overname van één of meerdere artikelen uit dit blad slechts na schriftelijke toestemming van de redactie.

Van de voorzitter

"TAMEN CONCORDES - UT SINT DISPERSI"

Beste leden en donateurs,

Blij werden we verrast met het groot aantal leden dat zich voorlopig heeft opgegeven voor onze jubileumjaarvergadering in november. Er is blijkbaar een grote behoefte om elkaar weer te ontmoeten in een gezellige ambiance. Op dit moment staat de teller op 125 personen, inclusief bestuur, gasten en bandleden. Helaas hebben we nog wel degelijk te maken met de geldende coronamaatregelen voor de horecasector. Dit houdt onder andere in geen livemuziek, er mag niet gedanst worden en ook de 1,5 meter afstand geeft ons ook enorme beperkingen.

Eind augustus heb ik samen met Rick van Doorn de geplande locatie bezocht en ook eventueel alternatieven bekeken. We zijn in afwachting van de afkondiging van Hugo de Jonge over de nieuwe maatregelen per 1 november, waarna we onze jubileumbijeenkomst definitief kunnen vastleggen binnen de dan geldende beperkingen en mogelijkheden. Dit zou kunnen inhouden dat medio oktober de uitnodiging voor ons lustrum de deur uitgaat via de e-mail.

Op onze website kunt u op het algemeen gedeelte de laatste info over de jaarvergadering vinden.

Bert Hoekstra

In Memoriam

In de juni-editie van deze uitgave kon u in het verenigingsnieuws lezen over William R. Dobson die als speciale gast de 4 mei dodenherdenking bij het monument bij de oude zeevaartschool bijwoonde. Zijn vader, William Castor Dobson was oud-leerling van de zeevaartschool. Hij kwam tijdens Operatie Overlord in 1944 door een fataal ongeluk met zijn bommenwerper om het leven. Hieronder geeft William R. Dobson een terugblik op het leven van zijn vader.

In 1915, in de waanzin van de Eerste Wereldoorlog in Europa, wordt in Tjilatjap in het voormalige Nederlands-Indië op 22 maart in de vroege ochtend in huize Dobson het vijfde kind geboren van Charles Edward Dobson en zijn vrouw Julie Melanie van

Vader William Castor Dobson als officier vlieger.

Vervolg verenigingsnieuws zie pag 53

Stichting Verenigingsbladen Oudstudenten Maritiem Onderwijs

De Stichting Verenigingsbladen Oudstudenten Maritiem Onderwijs, opgericht 8 maart 1993, is de verantwoordelijk uitgever van dit in vijf edities met een totale oplage van 1.900 exemplaren en viermaal per jaar verschijnend verenigingsblad.

De edities zijn:

- Ankerpark (Den Helder), 26e jaargang
- Navigare (Amsterdam), 72e jaargang
- Noordvaarder (Delfzijl/Groningen), 28e jaargang
- De Spreekbuis (Rotterdam), 41e jaargang
- De Trompetter (Brielle), 40e jaargang

Secretariaat: Essenlaan 21, 3442 JE Woerden – E-mail: xenos1929@outlook.com

De schone en o zo lieflijke Gordel van Smaragd, zoals Multatuli Indië noemde, wordt een verschrikkelijk oord! Japanse overheersing en talloze interneringskampen.

der Maaten. Het is een jongetje. Hij krijgt de doopnamen William Caistor. Charles Edward, mijn grootvader, was een ras technaut. Na de Ambachtschool gaat hij als leerjongen werken in één van de vele suikerfabrieken die Java rijk is en volgt hij de Avondschoon op mts-niveau. Mijn hele familie heeft toentertijd in de suiker gewerkt, zowel als boekhouder, administrateur of als technische medewerker.

Opa ontmoette mijn oma november 1908. Zij trouwden elkaar in Soerabaya. Daar begint mijn grootvader een werkplaats voor het repareren van automobielen en een winkel waar hij automobielen verkoopt. Door zijn goed vertrouwen in zijn klanten (die de openstaande rekeningen niet of nauwelijks betaalden) en zijn enthousiasme voor het rijden in deze prachtige wagens ging hij bankroet. Zijn zwager, de broer van mijn oma, zorgde ervoor dat hij een baan kreeg bij de Bataafsche Petroleum Maatschappij als plant manager. De Dobson's verhuisden naar Tjilatjap. Na de geboorte van mijn vader wordt hij overgeplaatst naar Semarang, naar een veel grotere installatie en station van de BPM.

Mijn vader gaat in Semarang naar school. Op 15-jarige leeftijd wordt hij samen met zijn zes jaar oudere broer naar Holland gestuurd om te gaan studeren. Zijn oudste broer Dick gaat in Duitsland Automobiel- en vliegtuigbouw studeren in Bingen en mijn vader wordt ingeschreven op de Abel Tasman Zeevaarschool in Delfzijl. Misschien weet u dat in de Indische kringen, dat zijn de mensen die na de oorlog als repatrianten en later als spijtoptanten naar Holland zijn gekomen, het 'Grote Zwijgen' werd beoefend. Met andere woorden: als je als kind vragen stelde over Indië dan werd er of gezwegen of er werd gezegd: dat vertel ik je wel als je wat groter ben. Op mijn vragen aan mijn moeder over mijn vader zei ze altijd "Hij was een lieve man." En dat was het. Pas een tweetal jaar geleden las ik in de memoires van mijn overleden tante dat mijn vader hier op deze school zijn opleiding als zeevarende heeft genoten.

In de zomer van 1930 verongelukt mijn grootvader door waarschijnlijk een stuurfout met zijn gloednieuwe Chrysler. Hij moet op slag gestorven zijn net als zijn bijrijder, zijn vriend kandidaat-notaris Tellings. Oma bleef achter met twee in Holland studerende kinderen en vier kinderen thuis in Semarang. Door een goed contract van de BPM met mijn

opa, heeft mijn oma de studiekosten altijd kunnen betalen en is zij in juli van dat droeve jaar met haar kinderen naar Holland gegaan, en heeft ze twee jaar in Haarlem gewoond. Eind 1932, gaat ze met haar kinderen weer terug naar Indië. Mijn vader en zijn oudere broer bleven onder het wakend oog van een oom van mijn oma achter, totdat zij met hun diploma afzwaaiden.

Op het paspoort van mijn vader dat ik nog heb, staat 'W.C. Dobson Stuurman'. Hij heeft eerst bij de KPM gevaren (dat is mij ooit verteld) en later in 1938-1939 op twee kleine olietankers, de ss *Angelina* en de ms *Cerion*. Op 1 september 1939 valt Duitsland Polen binnen en vangt de Tweede Wereldoorlog aan. Mijn vader ontmoet in Soerabaya mijn moeder Jill van der Steur en begin 1940 trouwden zij. Hij meldt zich dan bij de Koninklijke Marine Luchtvaartdienst en wordt gestationeerd op de grote Marine Luchtvaart basis Morokrembagan bij Soerabaya. Daar wordt hij getraind als navigator en is hij werkzaam als hulpinstructeur. De onverwachte lafhartige aanval van de Japanners op 7 December 1941 op Pearl Harbor trekt Nederlandsch-Indië in de oorlog. Op 9 Maart 1942 capituleert Indië. De schone en o zo lieflijke Gordel van Smaragd, zoals Multatuli Indië noemde, wordt een verschrikkelijk oord! Japanse overheersing en talloze interneringskampen. Het Jappenkamp Kramat en daarna Tjideng heb ik als kind van binnen gezien. Honger, luizen, Berri-Berri, de Nippon vlag, en de ongewilde maar verplichte dagelijkse buiging voor de Japanse Keizer Hirohito.

Alle luchtvaarders kregen de opdracht om onder andere via Tjilatjap sloop te gaan naar Australië. Zoals zoveel jongens heeft ook mijn vader eind 1941 afscheid van ons genomen en is via zijn geboortestad Tjilatjap naar Australië gegaan. Van daaruit zijn veel van onze marinemensen in opdracht van de American-British-Dutch-Australian Command, op 18 april 1942 met de ss *Mariposa* van de Matson Lines naar San Francisco gebracht waar zij op 3 mei 1942 aankwamen. >

William Caistor maakte in 1942 de oversteek van Australië naar San Francisco op de ss *Mariposa*. Foto: Naval History and Heritage Command.

De B-25 Mitchell, een middelzware bommenwerper.

Beeld van het Brookwood American Military Cemetery waar op 13 Juni 1944 de bemanningen van de Mitchell 150 en 182 werden begraven.

Boven Horsham, net voorbij het kleine vliegveld, vliegen twee B25 Mitchells tegen elkaar aan. De 182 en de 150.

Per trein werden zij naar Jackson in de staat Mississippi gebracht. Daar aangekomen volgden de vliegers de vervolgoopleiding voor officier vlieger. Op 30 december 1942 is mijn vader gebrevetteerd. Hij leert vervolgens vliegen met de B-25 Mitchell, een middelzware bommenwerper. Als hij zijn training met de Mitchell heeft gedaan wordt hij en andere officier vliegers overgeplaatst naar Engeland om te worden ingelijfd bij het 320 Squadron RAF.

Samen met zijn crew heeft hij zeker 40 vluchten gemaakt. Het waren zeer intensieve vluchten. Dan, op 6 juni 1944 begint Operatie Overlord, beter bekend als D-Day, oftewel de invasie. De bombers maken drie, soms vier vluchten op een dag. Dat is geen uitzondering. Gemiddeld twee en een half uur to drie uur voor een vlucht. Honderden vliegtuigen in de lucht en evenzoveel op de vliegvelden in Zuid- en Oost-Engeland. Allemaal klaar voor actie! De routine is: briefing – naar je kist gebracht worden per jeep – snelle controle – starten – contact met de verkeersleiding – taxiën – achter aansluiten – wachten op commando: take-off – safe flight boys, en off they go. Terugkomen, landen, tanken, bommen laden, a nice cup of tea tijdens de briefing, all right boys lets go, starten, achter aan sluiten, opstijgen.

Op de 8ste juni te middernacht krijgen de bemanningen van de Mitchell 182, de Mitchell 150 en nog twaalf

andere Mitchells de opdracht om in Frankrijk het spoorwegemplacement van Vire Normandie, Montsecret en Flers te bombarderen. Dan slaat de vermoeidheid toe. Boven Horsham, net voorbij het kleine vliegveld, vliegen twee B25 Mitchells tegen elkaar aan. De 182 en de 150. Het is 00.35 uur. De Mitchells storten neer en vier 1,000 ponders exploderen. Geen van de bemanningsleden kon gered worden. De mannen werden op 13 juni 1944 op Brookwood American Military Cemetery in de plaats Woking bij Guildford in het Graafschap Surrey begraven.

Daar liggen zij in eeuwige rust naast elkaar:

De bemanning van de Mitchell 182:

- J.A. IJselstein – officier vlieger 3de kl.
- G. Mulder – officier zee waarnemer 3de kl.
- P. Engels – sergeant telegrafist
- T.M. Kuypers – sergeant schutter

De bemanning van de Mitchell 150:

- W.C. Dobson – officier vlieger 2de kl., oud-leerling van de Abel Tasman Zeevaartschool (1930-1935)
- J. Meester – officier zee waarnemer 3de kl.
- R.P. Stoffels – sergeant telegrafist
- J.H. van Hagen – sergeant schutter

Their names liveth for evermore
Moge zij in Vrede rusten.

Door William R. Dobson

Ons ontvallen leden

In het 2e kwartaal van dit verenigingsjaar hebben wij bericht ontvangen dat helaas onderstaande leden ons zijn ontvallen.

Datum overlijden	Naam lid	Leeftijd	Woonplaats	Schooljaar
20/2/2021	C.A.J. Reijnen, Chris	79	Eindhoven	DZ 48-50
27/8/2021	N.J. Oosterom, Nico	77	Wagenborgen	DZ 63-65

